GAZETA TRANSILVANIEI.

REDACȚIUNEA ȘI ADMINISTRAȚIUNEA:
BRAȘOVŬ, piața mare Nr. 22.

„GAZETA“ IESE ÎN FIECARE ḌI.
Pe unŭ anŭ 12 fior., pe șése lunĭ 6 fior., pe trei lunĭ 3 fior.
România și străinătate:
Pe anŭ 36 fr., pe șése lunĭ 18 fr., pe trei lunĭ 9 francĭ.

ANULŬ XLVII.

SĔ PRENUMERĂ:
la poște, la librării și pe la dd. corespondențĭ.
ANUNCIURILE:
O seriă garmondŭ 6 cr. și timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicare
Scrisorĭ nefrancate nu se primescŭ. — Manuscripte nu se retrămitŭ.

Nr. 82. *Marțĭ, Mercurĭ 30 Maiŭ (11 Iunie)* **1884.**

Brașovŭ în 29 Maiu, (10 Iunie.)

Amŭ ḍisŭ în numĕrulŭ trecutŭ, că hotăririle conferenței dela Sibiu sunt obligătóre pentru toți alegătorii românĭ, căcĭ cu prea puține escepțiunĭ, toțĭ au fostŭ representațĭ în acea conferință și amŭ adausŭ, că este o datoriă națională pentru fiecare Românŭ, ca se respecte acele hotărîrĭ și sĕ facă sĕ fiĕ respectate de toțĭ.

Da, sĕ-și facă dătoria fie-care cum sĕ cade, sĕ mérgă înainte cu bărbățiă îndemnândŭ și în-curăgiândŭ pe luptatorĭ și privindŭ mereu la stégŭ.

Décă cu tóte stăruințele și admonițiunile nóstre frățesci sĕ vorŭ găsí și de aceia, carĭ vorŭ rătăcí din nesciință, séu vorŭ desertá cu necredință, séu vorŭ fi têrîțĭ cu forța în tabera contrară, acésta sĕ nu ne conturbe, sĕ nu ne facă sĕ perdemŭ din vedere că biruința nu póte fi pe partea celorŭ slabĭ și pierduțĭ, ci numai pe partea celorŭ. carĭ luptă cu abnegare si cu vîrtute împlinindu-șĭ sânta datoriă, ce o au către națiune și patriă.

Dér sĕ vedemŭ cum ne vorbesce comitetulŭ centralŭ electoralŭ alesŭ de conferința din anulŭ acesta:

Către alegĕtorii partidei naționale române.

Cândŭ representanții alegĕtorilorŭ românĭ din Ungaria și Transilvania în conferința electorală ținută în Sibiu la 12—14 Maiu față de curentulŭ politicŭ ce se urméză în patria nóstră, au decisŭ a persevera încâtŭ pentru Transilvania în resistență pasivă, ér' încâtŭ pentru Ungaria a continua aclivitatea oposițională; o făcură acésta în speranța că factorii politicĭ dela putere nu vorŭ remâné nesimțitorĭ față de întemeiatele gravamine și justele postulate ale unei populațiunĭ și respective părți a statului de trei milióne suflete. Mai alesŭ a speratŭ conferința nóstră dela 1881 că guvernulŭ responsabilŭ după o luptă grea de 16 anĭ, consumătóre de cele mai nobile puterĭ spiritualĭ și materialĭ ale patriei, însĕ fără de totŭ succesulŭ, va înțelege că prin crearea de legĭ țintitóre nu numai la împedecarea desvoltărei naturale a popórelorŭ nemaghiare din patriă, ci îndreptate anume și directŭ spre desnaționalisarea acestora; prin nerespectarea și eluderea chiar și a acelorŭ legĭ, carĭ întindŭ óre-care scutŭ naționalităților; prin ruinarea buneistărĭ materialĭ a țĕreĭ și a singuraticilorŭ — nu se slăbescŭ numai naționalitățile nemaghiare, din carĭ în prevalentă maioritate e compusŭ statulŭ nostru poliglotŭ, ci se slăbesce acesta însușĭ.

A speratŭ conferința nóstră că guvernŭ și legislațiune se vorŭ pĕtrunde de adevĕrulŭ eternŭ, că numai iubirea frațéscă între popóre, basată pe mulțămirea tuturorŭ prin egala îndreptățire, póte produce prosperarea și înflorirea patriei și garanta buna înțelegere și pacea între popórele ei.

Speranța acésta nu s'a realisatŭ.

În întregŭ decursulŭ periodului electoralŭ 1881—1884 nu s'a făcutŭ nicĭ celŭ mai micŭ pasŭ spre înblândirea sorții nóstre, séu celŭ puținŭ spre apropiarea de ideia dreptății, singura basă durabilă a staturilorŭ de dreptŭ.

Din contră în tóte direcțiunile și pe tóte terenele vieții publice s'au sporitŭ nedreptățile față de națiunea nóstră, s'au aspritŭ mĕsurile spre jignirea tuturorŭ intereselorŭ nóstre vitalĭ și s'au potențatŭ atacurile spre desnaționalisarea elementului românŭ din patriă, în care trăesce de 17 seculĭ, și pentru care de nenumĕrate orĭ a apĕrat-o și susținut-o până la ultima picătură de sânge.

În mai mare mĕsură ca mai nainte s'a desconsideratŭ în decursulŭ acestui periodŭ electoralŭ egala îndreptățire a naționalitățilorŭ, garantată prin o lege a țerei, carea orĭ-câtŭ este ea de neechitabilă, totuși ar' întinde ceva mângăere civilorŭ nemaghiarĭ, cari supórtă în aceeași mĕsură tóte greutățile statului.

In mai marĭ dimensiuni ca mai nainte s'a lucratŭ spre delăturarea usului limbei române din întréga administrațiune publică, și în locŭ de sprijinirea institutelorŭ de cultură națională din visteria statului, s'au luatŭ mĕsurĭ nóue legislatorice și administrative, ca acelŭ usŭ sĕ se scótă și din institutele de învĕțămêntŭ publicŭ, înființate și susținute din sudórea nóstră propriă.

Tendința de maghiarisare pe cale directă și indirectă, a trecutŭ în netoleranță neînfrênară, carea propagată din partea autoritățilorŭ publice de statŭ de susŭ până josŭ, și nutrită de presa maghiară a pĕtrunsŭ tóte păturile societății astfelŭ, încâtŭ Românulŭ ca Românŭ numai întîmpină în patria sa astăḍĭ decâtŭ înfruntărĭ nemeritate dela cei puternicĭ, și insulte publice dela glótele fanatisate.

Autonomia Transilvaniei, carea noi pe basa esperienței nóstre de secoli încóce o pretindemŭ ca garanță pentru drepturile, ce se cuvinŭ națiunei nóstre, nu numai că a rĕmasŭ neconsiderată, dar acéstă pretensiune a nóstră se folosesce ca armă în contra nóstră esplicêndu-sĕ de o tendință îndreptată în contra unității statului ungurescŭ. Succesivŭ și pe sub mână s'au ștersŭ și delăturatŭ până și urmele esterióre ale esistinței acestei țĕrĭ și s'a creatŭ astfelŭ completa ei fusiune cu Ungaria. Numai o instituțiune parțială pentru Transilvania s'au susținutŭ cu rară cerbiciă: legea electorală separată, pentru-că acésta eschide orice influință competintă a Românilorŭ în legislațiune, și asigură rassei maghiare egemonia preste dóue din trei părțĭ a populațiunei.

Din aceste considerante conferința generală a partidei naționale române, compusă din câte doi bărbațĭ de încredere ai alegĕtorilorŭ români din 86 cercurĭ electoralĭ locuite de Români, n'aŭ avutŭ nicĭ unŭ motivŭ de a se abate dela statoririle sale din 1881, ci pe deoparte spre a declina dela sine responsabilitatea pentru slăbirea statului prin nedreptățirea naționalitățilorŭ și neliniscea provocată prin acésta; pe de altă parte spre a îșĭ salva dreptulŭ de a insiste la delăturarea legilorŭ apĕsătóre aduse de noi fără de noi: a conclusŭ de a susținé în tóte punctele sale programa partidei formulată la 1881 ca una, carea dă pe deplinŭ espresiune nemulțămirei și neîncrederei Românilorŭ față de cei dela putere, faptele și tendințele lorŭ, și a observa și de astădată aceeașĭ atitudine în privința alegerilorĕ dietali, ca atunci.

În sensulŭ acesta conferința în ședința sa dela 3 Iuniu a luatŭ cu unanimitate următórea resoluțiune:

Representanții alegĕtorilorŭ românĭ din tóte părțile locuite de Românii de sub coróna Sântului Stefanŭ adunațĭ în numĕrŭ de 156 la Sibiiu în conferință electorală în ḍilele de 1, 2 și 3 Iunie n. 1884 cu scopŭ de a lua în considerațiune situațiunea țĕrei preste totŭ, și a națiunei române în specialŭ, și pe basa acestei situațiunĭ a consultá și decide asupra atitudinii alegĕtorilorŭ români față de alegerile pentru dieta proximă din Buda-Pesta, constatândŭ în unanimitate că dela 1881 încóce situațiunea nu s'a schimbatŭ întru nimicŭ spre mai bine și că de susŭ dela putere nu s'a ținutŭ sémă câtușĭ de puținŭ de durerile, dorințele și trebuințele poporului românŭ, ba că tendințele de persecuțiune națională au devenitŭ totŭ mai pronunciate și nesuferite, constatândŭ prin urmare că în fața acestorŭ triste esperiențe nu le rĕmâne Românilorŭ altŭ mijlocŭ legalŭ de apĕrare, decâtŭ acela pe care l'au alesŭ la 1881, decide după o seriósă consultare:

„A susținé și mai departe în întregŭ cuprinsulă sĕu programa adoptată la 1881, precum și politica de resistență pasivă pentru Românii din Transilvania, ér pentru cei din părțile bănățene și ungurene continuarea luptei oposiționale naționale active.“

Pe cândŭ subscrisulŭ comitetŭ centralŭ numitŭ în aceeașĭ ședință pentru esecutarea programei și pentru conducerea ținutei politice a partidei aduce aceste la cunosciință tuturorŭ alegĕtorilorŭ români, află de trebuință a însemna cu deosebire: că resistența pasivă pentru Românii din Transilvania *se referă numai la alegerile de deputațĭ dietali.* In tóte celelalte sfere inferióre ale vieței publice, anume în afacerile municipalitățilorŭ și ale comunelorŭ aderenții partidei nóstre vorŭ avé a desvoltá între marginile legilorŭ cea mai energică și zelósă luptă pentru susținerea și apĕrarea drepturilorŭ naturale și positive, ce se cuvinŭ națiunei nóstre.

Asemenea aflămŭ a observá, că deórece în sensulŭ resoluțiunei de mai susŭ participarea la alegerile dietali în părțile bănățene și ungurene are de scopŭ *lupta oposițională* față de curentulŭ politicŭ dominătoriu, alegĕtorii români din acele părțĭ nu vorŭ puté sprigini pre nicĭ unŭ candidatŭ aderentŭ partidei guvernului actualŭ.

Punêndu-sĕ prin aceste în vederea alegĕtorilorŭ românĭ atitudinea, ce conferința delegațilorŭ lorŭ a aflatŭ a li-o recomandá sperămŭ, că lucrarea lorŭ spre esecutarea programei nóstre va corespunde pe deplinŭ demnității unei națiunĭ cu consciință de sine și de importanța sa ca poporŭ relativŭ celŭ mai numĕrosŭ și compactŭ între naționalitățile nemaghiare din patriă.

Întrunițĭ solidarĭ sub egida dreptății și a moralității, sĕ întrămŭ cu noulŭ periodŭ electoralŭ în luptă nouă pentru sântele nóstre drepturĭ, sĕ apĕrămŭ cu statornicie ceea ce ne este mai scumpŭ: *esistința și demnitatea nóstră națională* în bine priceputulŭ interesŭ și spre prosperarea scumpei nóstre patrii!

Sibiiu în 6 Iuniu 1884.

Comitetulŭ centralŭ alŭ partidei naționale române:

G. Barițiu, președinte. **A. Trombițașŭ.** secretarŭ.

Scirĭ telegrafice.

(Serv, part. alŭ „Gaz. Trans.«)

Clușiu 9 Iuniu. — Primarulŭ și-a datŭ demisiunea.

Gyergyo St. Miclăușŭ 9 Iuniu. Desŭ de diminéță se întêmplară nouĕ turburărĭ. Ferestrile dela câteva case au fostŭ sparte. Prin ferestrile unorŭ locuințe s'a pușcatŭ chiar de mai multe orĭ. Deórece este temere, că turburările se vorŭ repetá, mai mulțĭ aderențĭ ai partidei liberale maghiare au cerutŭ ajutorŭ militarŭ.

Seghedinŭ 9 Iuniu. — In Mintszent, plebea compusă din ómenĭ bețĭ, ațîțațĭ și armațĭ cu bête a atacatŭ pe aderenții partidei guvernului, cari fugiră cu toții în curtea solgabirĕului. Mulțimea a voitŭ sĕ spargă cordonulŭ gendarmeriei; a insultatŭ pe comandantŭ, a trântitŭ mai mulțĭ gendarmĭ, a năvălitŭ asupra porții și a împușcatŭ asupra gendarmeriei. Gendarmii aŭ ripostatŭ dândŭ șépte focurĭ. Trei persóne au fostŭ omorîte și mai multe rănite.

Berlin 9 Iuniu. — Impĕratulŭ Wilhelm a primitŭ pe trămișii din Transvaal.

Clușiu 10 Iuniu. — Comitetulŭ municipalŭ a suspendatŭ pe primarulŭ Minorich din postulŭ sĕu.

Viena 10 Iuniu. — Anarchistulŭ Stellmacher refusă de a rĕspunde la multe întrebărĭ, declarândŭ, că nu voesce sĕ nenorocéscă pe amicii sĕi. S'a cititŭ o scrisóre, din care se vede că Stellmacher a oferitŭ serviciile sale confidente ambasadorului austriacŭ din Bern și polițiștilorŭ

germanî pentru o bună plată. Stellmacher declară, că a voitŭ numai sĕ se întroducă la poliţiă spre a face servicii partidei anarchiştilorŭ.

Berlin 10 Iuniu. — Eri la 11½ ore a. m. s'a pusŭ în modŭ solemnelŭ şi strălucitŭ pétra fundamentală la zidirea parlamentului de cătră M. Sa împĕratulŭ. Mistria şi ciocanulŭ au fostŭ presentate împĕratului pe o perină de mătase albastră. Ridicândŭ ciocanulŭ şi lovindŭ în pétră bĕtrânulŭ împĕratŭ rostì următórele cuvinte: „In numele Domnului spre binele şi spre onórea patriei germane. Amin!"

Saigon 10 Iuniu. De trei ḑile nu s'a întêmplatŭ nicî unŭ casŭ de coleră.

(Biur. telegr. din Pesta).

Cronica evenimentelorŭ politice.

In conferinţa dela 4 Iunie, ce au ţinut-o partida naţională croată, s'au presentatŭ toţî membrii.

Partida a decisŭ, că în decursulŭ periódei viitóre a dietei va păşí în acţiune. In faţa acestei declaraţiunî unanime, se arată şi Cresticî aplecatŭ a-şî retrage dimisiunea şi a fi şi mai departe preşedintele dietei croate. Banulŭ contele Khuen-Hedervàry, mergêndŭ în localulŭ, unde-şî ţine partida naţională clubulŭ sĕu, fŭ salutatŭ cu entusiasmŭ. Partida s'a înţelesŭ se procédă uniformŭ. Banulŭ, declară în discursulŭ, ce l'a ţinutŭ, că va merge în tóte cestiunile importante mână în mână cu partida naţională. Pentru ca să stabiléscă unŭ modus vivendi, ar dorí de-o camdată sĕ se pună în legătură cu bărbaţii de încredere.

Clubulŭ alese în comitetulŭ acesta pe preşedintele dietalŭ Cresticî, pe preşedintele clubului Bircotinovicî, Dr. Suboticî Dr. Spevec, contele Sermage, vice-preşedintele Mirco, Hrvat, prefectulŭ Cusevicî, şi primarulŭ Maseg. S'a discutatŭ şi cestiunea lui Starcevicî, care încă nu ş'a împlinitŭ canonulŭ şi au decisŭ sĕ-lŭ priméscă în dietă fără nicî o reservă. Partida independenţilorŭ va observa o atitudine mai moderată, déră dela partida Starcevicianilorŭ se aşteptă o oposiţiune formidabilă.

*

Ministrulŭ de esterne alŭ României Dumitru Sturza a trecutŭ în 4 Iunie prin Pesta către Bucurescî. Ce au mai căutatŭ ministrulŭ românŭ prin ţĕrile străine nu putemŭ afla. De florile mĕrului nu se preumblă d. Sturza. Trebue sĕ aibă vr'o durere de capŭ, care l'au făcutŭ sĕ o iea la colindatŭ. Numai de ar aduce bietei Românii vr'o ispravă, ca sĕ se pótă bucura şi sĕrmanulŭ poporŭ românŭ.

*

Astăḑî nicî cancelariulŭ de ferŭ alŭ Germanii nu este scutitŭ de escese tumultuante. Aşa s'a întêmplatŭ a doua ḑi de Rusalii în 2 Iunie, că o grămadă de lucrătorî s'au dusŭ în Friedrichsruhe pe dinaintea ferestrilorŭ lui Bismark, strigândŭ, chiuindŭ, fluerândŭ şi făcêndŭ o larmă teribilă. Intervenindŭ gendarmii, tumultuanţii sĕ opuseră. După aceea interveniră funcţionarii cu săbiile scóse şi încercară sĕ pună mâna pe corifei, şi numai după ce a cursŭ sânge şi după ce au trimesŭ Bismark mai mulţî servitorî în ajutorulŭ funcţionarilorŭ, au pututu pune mâna pe şepte tumultuanţî rabiaţî. In tóte părţile totŭ semne bune şi prospecte minunate, carî caracteriséză timpurile cele briliante, în care ómenii înnótă în fericire, mulţămire şi îndestulare până după urechî. Bismark încă pré multŭ se jócă cu foculŭ, aprinḑêndu-lŭ aci într'o ţĕră aci într'alta, dară nu scie marele cancelariu, că foculŭ este elementulŭ celŭ mai periculosŭ. Pĕcatulŭ pĕcatŭ nasce. Multe pĕcate mai are şi domnulŭ Bismark pe sufletulŭ sĕu, care odată va trebuí sĕ le spăşéscă. Mulţî şi marî bărbaţî au căḑutŭ, că n'au umblatŭ după dreptate şi după adevĕrŭ, ci după strîmbătate şi minciună.

*

Arabi-paşa, fostulŭ ministru alŭ Egiptului, ḑise pe insula Ceylon cătră unŭ Englesŭ de frunte, că Mahdi nu va cere pace, ci se va luptá până va cădé mortŭ séu va fi prinsŭ. Sudanulŭ numai după marî vĕrsărî de sânge se va puté pacifica, şi ar fi fórte bine cândŭ s'ar purcede cu mare blândeţe în contra corifeilorŭ rĕscólei, şi ar fi multŭ mai bine, cândŭ s'ar asculta plânsorile Sudanilorŭ şi s'ar cercetá cu tótă obiectivitatea, că numai în chipulŭ acesta s'ar puté vindecá tóte ranele, de care suferŭ bieţii ómenî.

Cronica ḑilei.

D-nu colonelŭ de Trapşa, directorulŭ artileriei din Ardélŭ, a inspectatŭ artileria de aicî şi auḑimŭ, că Miercurî se va întórce éráşî la Sibiiu.

*

Miercurî în 11 Iuniu n. (30 Maiu v.) la orele 3 p. m. se va ţiné o şedinţă a representaţii comunale de aicî din Braşovŭ. La ordinea ḑilei va fi stabilirea unui statutŭ pentru regularea păşunilorŭ pe teritoriulŭ Braşovénŭ.

*

Erî (Lunî 28 Maiu v.) societatea comercianţilorŭ tinerî de aicî a făcutŭ o escursiune în Stejerişŭ. Plecarea a fostŭ la 11 ore a. m. din Têrgulŭ-straelorŭ. Convoiulŭ s'a opritŭ în trecere la locuinţa d-nei patronese Agnes Duşoiu, căreia i s'a presentatŭ din partea societăţii unŭ frumosŭ buchetŭ. In Stejerişŭ petrecerea a decursŭ în modulŭ celŭ mai animatŭ, deşí publiculŭ nu era aşa de numerosŭ, şi deşí nuorî negri acoperéu bolta cerului. Intre cei de faţă amŭ observatŭ şi pe connaţionalulŭ nostru d-lŭ colonelŭ de Trapşa, unulŭ din cei mai capabilî militarî din armata comună.

*

»L'Independance Roumaine« spune, că baronulŭ de Mayr, ambasadorulŭ Austro-Ungariei pe lângă guvernulŭ românŭ, a fostŭ decoratŭ de M. Sa monarchulŭ nostru cu marele cordonŭ alŭ ordinului Francisc-Josif.

*

Acelaşŭ ḑiarŭ comunică, că a plouatŭ în tótă ţéra, atâtŭ în partea stângă a Dunării, câtŭ şi în Dobrogea.

*

Ministrulŭ de esterne alŭ României, s'a întorsŭ în Bucurescî din călĕtoria ce o întreprinsese în ... Europa.

*

Ḑiarulŭ „Alarma" din Ploescî i s'a opritŭ întrarea în ţĕrile de sub coróna s-tului Stefanŭ. Cine scie, ce va fi pĕcătuitŭ împotriva împinteneţilorŭ noştri concetăţenî.

*

Ni se scrie din Sangeorgiulŭ Năsĕudului, că după o secetă de 4 sĕptĕmânî, care a nimicitŭ sĕmĕnăturile, la 4 Iunie pe la orele 4 a căḑutŭ grindină timpŭ de o jumĕtate de oră, distrugêndŭ cu desĕvêrşire totŭ ce mai remăsese întregŭ. Corespondentulŭ nostru ne spune, că ómenii de p'acolo nu ţinŭ minte sĕ fi vĕḑutŭ grindină în mărimea oului de găină ca cea de éstŭ timp şi atâtŭ de multă, încâtŭ totŭ ţinutulŭ era acoperitŭ cu unŭ stratŭ grosŭ de zăpadă, ca în toiulŭ ernei.

*

Ni-se scrie din Teaca, că în 4 Iunie st. n. pela 4 óre d. a. a căḑutŭ în timpŭ de 2 minute grindina mare, cum nu s'a mai vĕḑutŭ în Teaca, care a nimicitŭ tóte fructele, viile şi sĕmĕnăturile. Paguba în vii e de vr'o 80,000 fl., în fructe şi sĕcară de celŭ puţinŭ 30,000, în póme, grădinî şi sirepurî, ferestre sparte de vr'o 10,000. Consternaţiunea e generală. Din vii n'a fostŭ nicî una asigurată, ér din sĕmĕnăturî numai o parte în sumă de vr'o 10,000 fl.

*

Ḑiarele francese se ocupă cu cestiunea divorţului. »Journal des Debats« şi »Republique Française« suntŭ în contra proiectului guvernului, care ḑice, că consêmţĕmêntulŭ reciprocŭ alŭ bărbatului şi femeii nu e unŭ motivŭ legalŭ de divorţŭ. Amêndoue ḑiarele republicane arată, că nu e nicî-decum motivată téma, că primindu-se acéstă disposiţiune, s'ar provocá uşorŭ divorţurî, şi declară, că în acéstă privinţă ele suntŭ în deplinŭ acordŭ cu Napoleonŭ I.

Convocarî.

Braşovŭ, 9 Iuniu st. n. 1884.

In urma însărcinărei primite dela comitetulŭ centralŭ de acţiune ală clubului alegĕtorilorŭ de partida naţională română din comitatulŭ Braşovului subsemnatulŭ amŭ onórea a conchema prin acésta pe toţî alegĕtorii de partida naţională română la adunarea generală, care se va ţiné **Vinerî în 1 (13) Iuniu** st. n. 1884 în sala **hotelului Nr. 1** la órele 2 p. m.

Obiectele de pert·actare vorŭ fi: raportulŭ delegaţilorŭ asupra hotărîrilorŭ luate în conferinţa din Sibiiu şi statorirea ţinutei, ce vorŭ avé a observa alegĕtorii românî din acestŭ comitatŭ faţă de alegerile dietalî, carî ne stau înainte.

O. Sorescu,
preşedintele comitetului.

Zelău în 4 Iuniu 1884.

Din încredinţarea Comitetului centralŭ comitatensŭ românŭ subscrişii au onóre a învitá pe toţî alegĕtorii românî din cercului electoralŭ alŭ Zelăului la o conferinţă pe **12 Iuniu 1884** c. n. după améḑî la una oră, în comuna Stirei (Bogdányháza).

Cei învitaţî după nume sunt rugaţî a notificá acésta alegĕtorilorŭ dimprejurŭ.

Objectele conferinţei vorŭ fi:

1. Raportulŭ delegaţilorŭ despre conferinţa din Sibiiu.
2. Hotărîrea despre ţinuta nóstră faţă de alegerile de deputaţî dietalî proxime, şi modalitatea efectuirei.

Teodorŭ Popŭ, preşedinte. — Dr. Ioanŭ Nichita, v. preşedinte.

Făgăraşŭ în 7 Iuniu 1884.

Alegĕtorii românî de partida naţională din ambele cercurî electorale ale comitatului Făgăraşului sunt convocaţî şi rugaţî a osteni nesmintitŭ în numĕrŭ cât se póte mai mare la adunarea, care se va ţiné **Vinerî în 13 Iuniu** a. m. 10 óre st. nou la **Otelulŭ „Paris"** în Făgăraşŭ spre a asculta darea de sémă a delegaţilorŭ de la conferinţa din Sibiiu.

Comitetulŭ centralŭ electoralŭ.

Deva, 5 Iuniu (sositŭ abia în 8).

Alegĕtorii românî din cerculŭ electoralŭ Deva, sunt rugaţî a se întruní în conferinţa electorală, ce va avé locŭ la 11 Iuniu 1884 st. n. adecă Miercurî după s. Rusalii in am. la 10 óre în localitatea scólei gr. or. din Deva, pentru a ascultá raportulŭ delegaţilorŭ trimişî la conferinţa din Sibiiu.

Alesandru L. Hosszu m. p., secretarŭ. — Ioanŭ Papiu m. p., pres. Aub. elect.

Declaraţiune.*)

Preoţimea subsemnată din tractulŭ ordotocsŭ românŭ II. alŭ Braşovului ajungêndŭ la cunoscinţă, că împărţirea ajutorului de statŭ menitŭ pentru preoţii românî ortodocşî scăpătaţî şi binemeritaţî din archidiecesa Tran-

*) Sunt rugate tóte ḑiarele române a reproduce atâtŭ acéstă declaraţiune câtŭ şi cea din Nr. 80 alŭ »Gazetei«

FOILETONŬ.

Niţă Guşeilă.

— schiţă de caractere. —

(Urmare.)

III.

De multŭ gătaseră ómenii cu fênulŭ şi cu otava. Locurile erau slobode şi mai în fiecare Dumineca se ducea lumea sĕ-şî petrécă în poiană. Trecuse chiar Septembre. Toţî se pregăteau pentru érnă — avea sĕ fie o érnă grozavă, căcî se facuseră alune berechetŭ; — unii îşî cumpĕrau haine, alţii d'ale gurii, alţii îşî cârpeau căsciórele, c'unŭ cuvêntŭ totŭ omulŭ se chivernisea cu cele de lipsă. Numai Niţa Guşeilă nu gândea la nimicŭ dintr'acestea, ci trăia liniştitŭ ca şi până acum. Elŭ îşî vêndu-sĕ căscióra ce o avuse pe Tocile, (ar fi fostŭ ruşine sĕ i-o vêndă alţii) póte din chipzuială, ca sĕ nu i-o vêndă alţii, îşî vêndu-se şi căruţa ce-i mai rĕmase şi cele doue mârţóge. — Cu o parte din banî şi-a mai plătitŭ din datorii, cu deosebire pe la cârciume nu mai remăsese datorŭ. Acum şedea cu nĕamŭ pe Cacova, în casele unui Cacovénŭ bogatŭ. Şedea tocmai în vêrfulŭ Cacovei, la unŭ locŭ de totŭ plăcutŭ, aşa că avea vedere peste o parte a oraşului. Era o casă înainte, o cuhnă la mijlocŭ cu o vatră bine alcătuită, o căscióră înderĕtŭ şi o curticică nu tocmai mare. In casă avea puţine acareturî, era însĕ bine întocmitŭ şi bine grijitŭ, căcî leica Vuţa din firea ei avea gustŭ şi o nespusă plăcere pentru curăţeniă. Tóte erau bune, loculŭ era romanticŭ, vecinii bunî, de hoţî nu sĕ temea, aerulŭ era curatŭ, dar acestea nu suntŭ de ajunsŭ, căcî la ce folosesce loculŭ romanticŭ şi liniştea, décă n'ai ce-ţî trebue; numai din aerŭ nu poţî trăi, şi apoi Guşeilă fusese omŭ odată, dedatŭ la traiu bunŭ şi la cinste în casa sa, şi acum cum sărăcise, şi cum sĕ dase la beţiă o ducea rĕu de totŭ.

Guşeilă îmbĕtrânea din ce în ce; — obrazulŭ lui căpetă o faţă cam roşie, ochii lui se păreau mai scoşî din capŭ dar totdéuna tulburî, umbla rasŭ de umblatŭ, cu tóte că nu sĕ mai rădea în tótă Sâmbăta ca până acumŭ. Incepuse chiar sĕ nu se mai uite la elŭ cum e îmbrăcatŭ, şi sĕ împretiní cu toţî beţivii din Cacova. Bine că şi până acuma bea nenea Guşeilă, dar bea numai cu fruntaşî, acum însă bea cu cine ajungea, şi apoi când omulŭ ajunge astfelŭ e rĕu de capulŭ lui. Aşa era Guşeilă ér nevastă-sa, leica Vuţa, îmbĕtrânise aşa de tare, încâtŭ s'o fi vĕḑutŭ careva n'ar fi mai cunoscut'o. Ea nu prea eşia din casă şi nicî se împretinise cu vecinii, şi orî ce întâlnire o superá. Ea sta mai multŭ acasă şi-şî plângea ḑilele lângă cele doue copile, de carî o durea ânima mai tare. Avea o salbă de 6 galbenî de cei marî căpĕtaţî ca zestre, şi-i păstrá ḑicêndŭ că vorŭ cădé bine fetelorŭ. — Cândŭ îşî aducea însĕ aminte de mórte şi că póte îi va bea bărbatu-sĕu, o apucă unŭ oftatŭ scurtŭ. Ea nu mai spunea nimĕnui nĕcazulŭ sĕu, că răbda în sine şi orî de câteorî o întreba cineva de sănătate cercá a-şî da o faţă veselă. Aşa era leica Vuţa. Nimenea n'o cercetá afară de o pretină a ei din copilăriă precum şi stăpâna caselorŭ. Rudenii avea destule, dar sciţî cum e rudenia, décă n'ai părale nu te mai cercetáză. Aşa-i lumea!

Intr'o ḑi plouá cam tare şi nimenea nu mai era p'afară. La biserică tocmai tocá de vecernie şi tocá aşa de frumosŭ cum i-se pare totdéuna celui plinŭ de evlaviă. Leica Vuţa şĕdea pe vatră şi ţinea în mână unŭ găteţŭ de bĕţŭ, se uita la focŭ şi mai întorcea cujba, de care era atârnată căldarea, şi cum ţinea bĕţulŭ în mână totŭ lovea cu elŭ vatra şi cu gândulŭ cutrierá trecutulŭ sĕu. Tocmai gătase de gânditŭ, cândŭ auḑi, că se tragŭ clopotele. Sĕ sculă de pe vatră, îşî făcŭ sfânta cruce şi se aşĕḑă éráşî pe vatră.

„Ce mai facî vecină?« grăi leica Păuna o femeiă ca de 45 de anî, stăpâna caselorŭ »am venitŭ Sâmbătă séra, că nu putemŭ asteptá până mâne« vreamŭ sĕ-ţî spunŭ sĕ trămiţî băeţii ca sĕ-ţî dau 2 puiculiţe; am avutŭ 14 şi mi le-a furatŭ am mai rĕmasŭ cu 7.«

»Facŭ bine, fórte mulţămescŭ D-tale; — da uite mai cu una mai cu alta, aşa-mî trece vremea şi mie,«

silvaniei pe viitorŭ nu se va mai împărţí. conformŭ cu pré înalta resoluţiune împĕrătéscă din 29 Maiu 1861 de cătră Archiepiscopulŭ în înţelegere cu consistoriulŭ nostru, ci în urma unui normativŭ emisŭ din partea d-lui ministru ung. de culte şi instrucţiune publică, după ce acesta va luá informaţiunĭ dela archiepiscopulŭ, carĭ informaţiunĭ şi aşa vorŭ fi decidĕtóre, se va împărţí prin însuşĭ d. ministru; s'a adunatŭ astădĭ în conferinţă, şi avêndŭ în vedere, că normativulŭ ministerialŭ susamintitŭ

a) este în contradicere cu resoluţiunea împĕrătéscă din 29 Maiu n. 1861;

b) că prin acestŭ normativŭ se vatămă autonomia bisericei nóstre române ortodocse garantată prin lege;

c) că se degradéză posiţiunea archiepiscopului nostru şi a consistoriului la rolulŭ unui birou de informaţiunĭ;

d) că e fórte de temutŭ, că la împărţirea ajutorului se vorŭ preferí nu acei binemeritaţĭ şi lipsiţĭ preoţĭ, ci aceia, carĭ se vor abate dela misiunea lorŭ pastorală;

e) avêndŭ în vedere conclusulŭ luatŭ de sinodulŭ nostru archidiecesanŭ din éstŭ anŭ, în urma căruia se vorŭ face paşii necesarĭ la locurile competente pentru revindicarea acestui dreptŭ, şi cândŭ nu s'arŭ obţiné resultatulŭ doritŭ Archidiecesa română ortodocsă din Transilvania renunţă la acelŭ ajutorŭ, declară în modŭ solemnŭ:

1. Intréga preoţime din protopresbiteratulŭ românŭ ortodocsŭ II. alŭ Braşovului votéză recunoscinţă şi încredere sinodului archidiecesanŭ şi declară, că aderéză la acelŭ conclusŭ adusŭ în cestiunea »ajutorului împĕrătescŭ, care conclusŭ tinde a salva véda, autoritatea şi autonomia bisericei nóstre, şi prin urmare

2. La întêmplare, cândŭ paşii făcuţĭ de autorităţile nóstre bisericescĭ nu vorŭ avé resultatulŭ doritŭ, şi înaltulŭ regimŭ ar persistá pe lângă umilitórele condiţiunĭ cuprinse în normativulŭ ministerialŭ; preoţimea subsemnată renunţă la acelŭ ajutorŭ.

Braşovŭ în 25 Maiu 1884.

Ioanŭ Petricŭ protopresbiter, Alesie Frateş paroch, Georgiu Ludu preotŭ, Ioanŭ Olteanŭ preotŭ, Georgiu Olariu paroch, Ioanŭ Popŭ parochŭ, Nicolau Puia parochŭ, Alexandru Maeruşanŭ paroch, Nicolae Goga parochŭ în Apaţa, Iosifŭ Micu parochŭ în Feldióră, Nicolau Frateşŭ paroch Sânpetru, G. Dogariu Dariu parochŭ Hermanŭ, Ioanŭ Leucescu parocŭ în Rotbavŭ, Ioanŭ Tulbure parochŭ, Ioanŭ Mariu parochŭ gr. or.

Pressa grécă şi Românii ardelenĭ.

„La Grèce," diarŭ francesŭ ce apare în Atena, se ocupă în fruntea numĕrului sĕu, de Dumineca, 1 Iuniu 1884, de scenele scandalóse din Cluşiu provocate de tinerimea maghiară în contra Românilorŭ şi, după ce produce unŭ articolŭ de fondŭ alŭ diarului nostru, încheiă astfelŭ:

»Acestŭ limbagiu mândru ne emoţionéză. Diarulŭ »La Grèce« se unesce cu confraţii sĕi Românĭ, felicitândŭ »Gazeta Transilvaniei" pentru curagiulŭ şi perseveranţa sa."

„Vomŭ ţine pe cetitorii noştri, carĭ toţĭ se interesézâ de acestŭ tênĕrŭ, bravŭ şi curagiosŭ poporŭ românŭ, ce a sciutŭ într'unŭ timpŭ atâtŭ de scurtŭ sĕ-şĭ câştige atâtea simpatii în Europa, ii vomŭ ţine, dicemŭ, în curentŭ de totŭ ce se petrece dincolo de Carpaţĭ. Ora deşteptării naţionalităţilorŭ a sunatŭ. Diua dreptăţii sĕ apropiă!"

Mulţămimŭ confraţilorŭ noştri dela diarulŭ „Grèce" pentru simpatia şi înteresulŭ ce-lŭ arată faţă de noi; mulţămimŭ cu atâtŭ mai, vĕrtosŭ pentru că suntŭ fiii unui poporŭ bravŭ, care a sciutŭ luptá pentru a sa libertate şi care scie apreţiá dreptatea şi legitimitatea luptei nóstre.

„Kolozsvári Közlöny" dela 30 Maiu, s'a supĕratŭ rĕu de felicitarea Bărgăónilorŭ şi cătrănitŭ scrie următórele rêndurĭ la adresa Românilorŭ, ca şi cum ei ar fi o coloniă venită de erĭ d'alaltă erĭ din ânima Asiei. Diarulŭ maghiarŭ nu póte negá în aceste rêndurĭ, că suntemŭ lipiţĭ de săracĭ, negreşitŭ de cândŭ Maghiarii s'au lipitŭ de putere ca scaiulŭ, aşa că adĭ nu mai au ce se ne iea decâtŭ sufletulŭ. Décă totŭ din alŭ nostru s'a datŭ ceva pe icĭ pe colea la câte o comună, dicŭ că s'a datŭ din generositatea lorŭ. Ce ironiă a sorţii! Dar sĕ lăsămŭ sĕ vorbéscă diarulŭ maghiarŭ.

Ungaria a dăruitŭ formalŭ Românilorŭ munţii dela Bistriţă şi din valea Bârgăului. Comune lipite de sĕrăntoce, s'au îmbogăţitŭ, gemŭ de îmbelşugare... »Comóra (?) acésta au împărţit'o între sine Românii. O parte din ea o folosescŭ pentru a cresce cu ea domnĭ românĭ, din graţia (?) Ungariei; ér restulŭ l'au împărţitŭ între comunele din Valea Bârgăului. Românii din Borgo-Bistriţă trimitŭ felicitărĭ la »Gazetă,« şi felicitările se publică în diarŭ... Ei bine! Nu este acésta o ticălósă ingratitudine? Décă acestĭ ómenĭ carĭ s'au înbogăţitŭ din graţia (?) statului maghiarŭ, cutéză, sĕ vorbéscă astfelŭ, atuncĭ ce amŭ puté dá restului Românilorŭ ardelenĭ, că sĕ fie îndestuliţĭ? Nu pentru valachii din Bârgău scriemŭ aceste şire. Cine a decădutŭ până a scrie o astfelŭ de felicitare, aceluia nu-i folosesce o admoniţiune ca acésta. Arătămŭ publicului maghiarŭ aceste date şi acésta scrisóre, în legitima nóstră indignaţiune. Se ne fie de învĕţŭ."

Mórtea lui Strousberg.

Sunt demonĭ bunĭ şi demonĭ rĕĭ. Sunt ómeni providenţialĭ şi ómeni fatalĭ, carĭ ruinéză naţiunĭ întregĭ pentru multe decenii, ba pentru secole. Unulŭ dintre acei ómenĭ fatalĭ pentru némulŭ românescŭ a fostŭ Strousberg, care prin concesiunile căilorŭ ferate adusese biéta Româniă la marginea peririi. Acestŭ demonŭ rĕu şi omŭ fatalŭ a adormitŭ fără de veste la 30 Maiŭ séra, în Berlinŭ. Numele lui Strousberg a străbătutŭ departe peste fruntarele Prusiei, pentru care a lucratŭ mai multŭ şi mórtea lui prea puţinŭ o vorŭ plânge. Românii din România n'au nicĭ unŭ cuvêntŭ de a vĕrsá o singură lacrĭmă de întristare şi de durere la mormêntulŭ lui, ci din contră blĕstăme grozave vorŭ arunca Românii asupra lui şi asupra tuturorŭ acelorŭ Românĭ carĭ cu sciinţă şi cu nesciinţă au lucratŭ împreună cu Strousberg la ruina şi robia financiară şi economică a României, care este robia cea mai grea şi mai teribilă, dintre tóte soiurile de robiă. Pe acestŭ omŭ fatalŭ aventurierŭ financiarŭ, diarele ovreescĭ ilŭ numescŭ regele căilorŭ ferate. Nu numai în România ş'a arătatŭ acestŭ mare coţcarŭ activitatea, dar acestŭ sfinxŭ financiarŭ a binecuvêntatŭ şi monarchia austro-ungară. Elŭ se născu la 1823 în Naidenburg în Prusia orientală. Mai întâiŭ îşĭ făcu cariera ca diaristŭ în America şi în Anglia. In 1855 se aşedă ca agentŭ englezescŭ în Berlin, şi începu pe la 1860 a construí drumurĭ de ferŭ într'o întindere colosală. Anulŭ 1875 a fostŭ forte fatalŭ pentru Strousberg, pentru că în acestŭ anŭ a cădutŭ în ruine tótă zidirea sa cea gigantică, pentru că Rusia a descoperitŭ tóte planurile lui cele mârşave şi totŭ de o dată în Moscva l'au băgat Muscalii în temniţă. Acéstă lovitură teribilă l'a ruinatŭ cu desĕvîrşire pentru totŭ-déuna, Din Rusia s'a întorsŭ éră la Berlinŭ, unde se apucă din nou de diaristică, dară acuma nicĭ cu diaristica nu mai avù norocŭ, de aceea părăsì Berlinulŭ, se duse în Anglia, credêndŭ, că acolo îşĭ va puté câştiga pânea de tóte dilele, dară amarŭ s'a înşelatŭ. Din acéstă causă se întórse éră la Berlinŭ, unde o mórte fără veste puse capĕtŭ acestui mare coţcarŭ şi amăgitorŭ. Strousberg se póte numĕrá cu dreptŭ cuvêntŭ între acei întreprindĕtorĭ, cărĭ au scrisŭ pe drapelulŭ lorŭ corupţiunea în afacerĭ. Ruina materială, care a trîntitŭ pe regele căilorŭ ferate de pe culmea măririi sale şi l'a prefăcutŭ în nimica, pe acela, care înnotá în milióne, se póte priví numai ca o ispăşire neînsemnată pentru pĕcatele cele marĭ, care le-a făcutŭ acestŭ omŭ fatalŭ. Pĕcatele lui l'au ajunsŭ şi l'a adusŭ în miseria cea mare, în care l'au găsitŭ neîndurata mórte. Asta este sórtea tuturorŭ ómenilorŭ, carĭ propagă corupţiunea şi imoralitatea în afacerĭ şi astfelŭ vorŭ păţí-o toţĭ câţĭ vorŭ lucrá ca Strousberg.

„Tribuna« din Sibiiu (Nr. 35 dela 27 Maiu st. v impinsă în modŭ fatalŭ spre cértă, se acaţă de noi. supĕrat'o focŭ o notiţă ce amŭ publicat'o In fóia nóstră Nr. 80 dela 26 Maiu st. v., cu privire la reproducţiune discursului d-lui Babeşŭ.

Ce amŭ disŭ noi în acea notiţă?

Amŭ disŭ, că d. Babeşŭ ne învită sĕ încetămŭ reproduce discursulŭ D-sale după „Tribună,« deórece a fostŭ neesactŭ şi necomplectŭ stenografiatŭ.

Şi ce amŭ adausŭ din parte-ne la cuvintele d-lu Babeşŭ?

Amŭ constatatŭ, că a fostŭ numai unŭ stenograf la conferenţă, pe care l'amŭ luatŭ în apĕrare dicêndŭ că n'a pututŭ sĕ birue fiindŭ numai singurŭ. Totodat ne-amŭ esprimatŭ părerea de rĕu, că comitetulŭ n'a în grijitŭ, precum ar fi trebuitŭ, ex officio de stenografĭ.

Ce erá sĕ dicemŭ mai multŭ séu mai puţinŭ decât atâtŭ într'o simplă adnotare? A aşteptatŭ óre »Tribuna, ca sĕ facemŭ biografia colaboratorului şi raportorului ei

Conformŭ usanţei la reproducţiunĭ sĕ arată simpl isvorulŭ la finea piesei reproduse. Ne-amŭ fi mărginit la atâta décă nu eramŭ în modŭ fatalŭ constrînşĭ a fac acea declarare.

»Tribuna« însăşĭ s'a vĕdutŭ silită a declara (în Nr sĕu 33 pe pag. 3-a colóna a 3-a) că »în deosebĭ discursulŭ D-lui Babeşŭ n'a fostŭ esactŭ stenografiatŭ,« că este prin urmare greşitŭ reprodusŭ, din car causă îlŭ va publicá din nou »după ce va fi revĕdut şi corectatŭ.«

Că discursulŭ a fostŭ „necomplectŭ« stengrafiat urméză chiar din faptulŭ, că l'a reprodusŭ numai un singurŭ stenografŭ. Orĭ şi cine, care are puţină ideiă d stenografiă, sciindŭ că vorbirea a duratŭ peste 2 óre, şi c d. Babeşŭ vorbesce destulŭ de iute, fără sĕ fi auditŭ ş sĕ fi cetitŭ mai înainte acea vorbire, trebuia sĕ conchid sub asemenĭ împrejurărĭ la o necomplectă reproducţiune

„Tribuna« recunósce în Nr. 35 şi aceea că discursulŭ e necomplectŭ, cu tóte astea sĕ turbură pentru cuvintele »neesactŭ,« »necomplectŭ,« »greşitŭ« deşi acest nu erau cuvintele nóstre, ci ale ei proprie şi ale D-lu Babeşŭ; sĕ supĕră »Tribuna« aşa de tare încâtŭ îşĭ iese c totulŭ din sărîte şi sub rubrica tendenţiósă: »Pĕcatel nóstre,« face personalităţĭ uriciόse împutându-ne, cu stranià şi necalificabilă manieră, lipsă de bunăvoinţă ş de inimă deschisă.

Despre acésta, credemŭ, că va fi bine sĕ lăsămŭ s judece publiculŭ însuşĭ, fie şi numai din casulŭ de faţă cu tóte că ne-ar fi uşorŭ a vorbí de estrema bunăvoinţ şi de inima deschisă, ce au avut'o cei de la »Tribuna« către colegii lorŭ în faţa împrejurărei, că raportorulŭ lor a fostŭ din întêmplare singurulŭ stenografŭ românŭ î totŭ Sibiiulŭ. Dicemŭ din întêmplare, căcĭ decă amŭ f pututŭ presupune, că nu se va luá nicĭ o disposiţiă di partea comitetului în privinţa stenografilorŭ, ne-amŭ f adusŭ de sigurŭ la Sibiiu nu numai unulŭ dér şi doi ste nografĭ de orĭ şi unde şi cu orĭ-ce preţŭ.

Dér „Tribuna« — pĕcatele ei — nu se oprescĕ nicĭ la personalităţĭ, ci în mânia ei neesplicabilă se acaţ chiar şi de stégulŭ nostru.

Ei bine, ce are a face neesacta şi »necomplecta« stenografiare a discursului d-lui Babeşŭ cu stégulŭ, pentru care luptămŭ?

Acésta se potrivesce cu următórele versurĭ:

Pe podŭ pe la Spiridonŭ,
Trece unŭ carŭ cu scórţă
Sufletulŭ tĕu n'are credinţă,
Décă nu ţĭ-am fostŭ pe placŭ
De ce m'ai adusŭ dela Buzĕu?"

Ardelenii o spunŭ cu câte-va cuvinte:
„Trénca flénca mere acri."

Alegerile pentru dieta din Pesta se vorŭ face în ordinea următóre:

In 13 Iuniu vorŭ alege oraşele Budapesta, Oradea-mare, Panciova, Abrudŭ, Valea roşiă, Debreţinŭ, Strigoniu, Elisabetopole, Alba-Iulia, Hajdu-Böszörmény, Komàrom, Pécs, S.-Szt-György, Szarvas, Neoplanta. Comitatele: Zala, Abauj, Gömör, Aradŭ, Pojon, Şopronŭ, Tolna Arva, Bacs, Baranya, Bihorŭ, Ciongradŭ, Fehér, Hajdu Trei-scaune, Hont, Sáros, Szabolcs, Turda-Arieşŭ, Ung Veszprém, Alba-inferióră, Borsod, Huniădóra, Liptó, Neograd, Neutra, Satu-mare, Solnocŭ-Dobêca, Tolna, Ugocea

In 14 Iuniu vorŭ alege oraşele: Beszterczebánya Jászberény, Aradŭ, Chichinda-mare, Gherla, Fiume, Timişóra, Ciongrad, Macó, Sibiiu, Pápa, Ghiula, Braşovŭ Szék, şi comitatele: Zolyom, Timişŭ, Torontalŭ, Vas Herves, Cianád, Têrnava-mícă, Somogy.

In 15 Iuniu Comitatele: Pest-Pilis-Solt-Kis-Kun Estergom, Sibiiu, Braşovŭ, Odorheiu, şi oraşele: Agriu Nyiregyháza, Alba-Regala, Zomboru, Czegléd, Satmarŭ Olàhfalu, Odorheiu-sĕcuiescŭ, Verşeţŭ.

In 16 Iuniu oraşele: Seghedin, Jaurin, (Györ), Cassovia, Baja, Békés-Ciaba, Selmeczbánya, Bekes, şi comitatele: Györ, Jász-Nagy-Kun-Szolnok, Bereg, Cluşiu, Caraşiu-Severinŭ, Maramureşiu, Trencin, Bekés, Făgăraşiu Mosion, Turócz, Zemplinŭ.

In 17 Iuniu oraşele: Cluşiu, Nagy-Körös, Gyöngyös Kézdi-Vásárhely, — şi com. Mureşŭ-Turda.

In 18 Iuniu oraşele: Félegyháza, Becicherecul-mare Pojon, Halas, Kecskemét, Hódmezö-Vásárhely, şi comit Bistriţă-Năsĕudŭ, Szepes şi Têrnava-mare.

In 19 Iuniu oraşele: Şopron, Szabadka, Vizacna.

In 21 Iuniu oraşulŭ Têrgulŭ-Mureşului şi Zenta.

In 22 Iuniu oraşele Szentes, Breţcu şi comitatulŭ Selagiu.

Bibliografie.

Au eşitŭ de sub tiparŭ »Florile inimei« poesii de Isaia B. Bosco, tipărite în Aradŭ, într'unŭ volumnŭ de 192 pagine. Preţulŭ unui exemplarŭ e 80 cr. seu 2 lei noi.

şi dicândŭ acestea poftì pe leica Păuna sĕ şédă şi vorbiră împreună multŭ tîmpŭ.

Leica Păuna era nevasta unui măsarŭ. Barbatusĕu nu era braşovénŭ, ci venise în ucenicià de pe Têrnave şi sĕ oprì la Braşovŭ. Nu-i vorbă, nu-i părea lui rĕu de ce făcuse, căcĭ se îmbogăţise cum trebue. Era harnicŭ Ghiţă Şoriciu bărbatu leichi Păunii, şi numai ce-i dreptŭ din nimica, ce avusese, sĕ-şĭ facă o stare aşa de bună nu-i tocmai puţinŭ; venise ca copilŭ de 12 anĭ (învĕţase puţină carte), şi cum s'o fi întâmplatŭ tocmai Niţă Guşeilă îlŭ adusese din Ardélŭ credêndŭ sĕ-lŭ bage sluguliţă. Şoriciu însĕ a statŭ numai o jumĕtate de anŭ ca slugă pe la casa lui Guşeilă şi apoi s'a apucatŭ de meşteşugŭ. S'a purtatŭ bine, a făcutŭ ceva parale şi s'a însuratŭ cu leica Păuna o vĕduvă de 45 de anĭ. Şoriciŭ era numai de 27 anĭ. Şoriciu cinstea multŭ pe leica Vuţa lui Guşeilă; îşĭ aducea aminte de cea dîntêi palmă, ce o capătase de la ea. I-a cădutŭ bine palma, căcĭ şi-a băgatŭ minţile în capŭ. Şoriciŭ se gândia adeseorĭ la sórtea lui Guşeilă şi când îşĭ aducea aminte de bogătatea ce o avuse mái nainte îi era ciudă. De multe orĭ a cercatŭ, că dór dor l'ar întórce de pe calea beţiei dér înzadar. Guşeilă era desperatŭ, ca mulţĭ dintre bogaţii scăpătaţĭ. Şoriciŭ n'avea nicĭ unŭ copilŭ şi tótă plăcerea lui era ca sĕ se intereseze de copiii lui Guşeilă. »Ce scii" gândia elŭ »póte sĕ-i iau la meşteşugŭ.«

(Va urma)

Editorŭ: Iacobŭ Mureşianu.
Redactorŭ responsabilŭ: Dr. Aurel Mureşianu.

Cursulŭ la bursa de Viena
din 7 Iunie st. n. 1884.

Rentă de aurŭ ungară 6%	122.70	Bonurĭ croato-slavone	100.—
Rentă de aurŭ 4%	91.90	Despăgubire p. dijma de vinŭ ung.	98.15
Rentă de hârtiă 5%	88.80	Imprumutulŭ cu premiu ung.	115.20
Imprumutulŭ căilorŭ ferate ungare	142.75	Losurile pentru regularea Tisei și Segedinului	115.10
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (1-ma emisiune)	96.60	Renta de hârtiă austriacă	80.50
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (2-a emisiune)	119.—	Renta de arg. austr.	81.35
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (3-a emisiune)	102.75	Renta de aurŭ austr.	101.80
Bonurĭ rurale ungare	101.75	Losurile din 1860	135.25
Bonurĭ cu cl. de sortare	101.50	Acţiunile băncei austro-ungare	859.—
Bonurĭ rurale Banat-Timișŭ	101.15	Act. băncei de creditŭ ung.	307.90
Bonurĭ cu cl. de sortare	101.50	Act. băncei de creditŭ austr.	309.10
Bonurĭ rurale transilvane	101.75	Argintulŭ —.— Galbinĭ împărătescĭ	5.76
		Napoleon-d'orĭ	9.67½
		Mărcĭ 100 împ. germ.	59.60
		Londra 10 Livres sterlinge	122.10

Bursa de Bucurescĭ.
Cota oficială dela 26 Maiŭ st. v. 1884.

Renta română (5%)	Cump. 94½	vênd. 95¼
Renta rom. amort. (5%)	» 99	» 95⅛
» convert. (6%)	» 98½	» 100¾
Împr. oraș. Buc. (20 l.)	» 32	» 34
Credit fonc. rural (7%)	» 102¼	» 106
» „ „ (5%)	„ 92½	„ 93¾
» » urban (7%)	» 103½	» 104½
» » » (6%)	» 99⅓	» 100
» » » (5%)	» 90.⅝	» 91
Banca naţională a României	» 1425.	» ——
Ac. de asig. Dacia-Rom.	» 331.	» —
« » » Naţională	» 239.	» —
Aurŭ	» 3.65½	» 3.70½
Bancnote austriace contra aurŭ	» 2.07.	» 2.09

Cursulŭ pieţei Brașovŭ
din 8 Iunie st. n. 1884.

Bancnote românescĭ	Cump. 9.33½	Vênd. 9.34
Argint românesc	» 9.25	» 9.30
Napoleon-d'orĭ	» 9.65	» 9.67
Lire turcescĭ	» 10.90	» 10.98
Imperialĭ	» 9.90	» 9.96
Galbenĭ	» 5.62	» 5.66
Scrisurile fonc. »Albina«	» 100.50	» 101.50
Discontulŭ »	7—10 % pe anŭ.	

Numere complete din „Gazetă„ dela 1 Ianuariu a. c. se mai află.

„GAZETA TRANSILVANIEI"

ḌIARŬ CUOTIDIANŬ.

Abonamente

se potŭ face la **1** și **15** a fie-cărei lunĭ.

Pentru Austro-Ungaria pe anŭ . . . 12 fl. v. a.
„ „ „ 1/2 „ . . . 6 „ „
„ „ „ 1/4 „ . . . 3 „ „
Se acórdă abonamente și lunare cu . . 1 „ „

Pentru România și străinătate pe anŭ . 36 francĭ
„ „ „ „ 1/2 „ . 18 „
„ „ „ „ 1/4 „ . 9 „

Celŭ mai ușorŭ mijlocŭ de abonare este prin mandatŭ postalŭ. Abonamentele se plătescŭ înainte.

Rugămŭ pe domnii abonaţĭ sĕ binevoiéscă a ne da lămuritŭ adresa, ca trimiterea ḑiarului sĕ nu sufere nicĭ cea mai mică întârḑiere.

Tarifa anunciurilorŭ și inserţiunilorŭ.

Anunciurĭ în pag. a IV linia de 30 litere garmond fl.—cr. 6
Pentru inserţiunĭ și reclame pag. a III linia à . „ —„ 10

Pentru repeţirĭ se acórdă următórele rabate:

Pentru repeţirĭ de 3— 4 orĭ 10%
„ „ „ 5— 8 „ 15%
„ „ „ 9—11 „ 20%
„ „ „ 12—15 „ 30%
„ „ „ 16—20 „ 40%
Dela 20 de repeţirĭ în susŭ 50%

Pentru anunciurĭ ce se publică pe mai multe lunĭ se facŭ învoirĭ și reducerĭ și peste cele însemnate mai susŭ.

Brașovŭ 1|13 Maiŭ 1884.

Administraţiunea „Gazetei Transilvaniei."

Nro. 6146/884. **Publicaţiune.** 2—3

In urma esmisului Illustrităţii Sale Dlui consiliarŭ reg. și vicecomite Julius de Roll ddto. 29 Maiu a. c. Nro. 4873 s'a stabilitŭ, pe basa disposiţiuuilorŭ §-lui 79 alŭ art. de lege XVIII din 1871, ca alegerea ampioiaţilorŭ comunei orășenescĭ a Brașovului pentru unŭ periodŭ de 6 anĭ, — sĕ se facă în ḑiua de 24 Iuniu a. c. inainte de prânzŭ la 9 óre.

Ceea ce s'aduce la cunosciinţă publică cu acea observaţiune, că, conformŭ §-lui 60 alŭ statutului comunalŭ, sunt de a se alege pe 6 anĭ de serviţiu:

a. Primarulŭ;
b. Căpitanulŭ orașului;
c. 2 Senatorĭ magistratualĭ de categoria I-mă;
d. 1 Senatorŭ magistratualŭ de a II-a categorie;
e. Fiscalulŭ; (advocatulŭ orașului)
f. Conducătorulŭ oficiului orfanalŭ;
g. Comptabilulŭ;
h. Cassierulŭ orășenescŭ;
i. Controlorulŭ cassei orășenescĭ;
k. Perceptorulŭ de dare;
l. Controlorulŭ cassei de dare;
m. Tata orfanalŭ;
n. Administratorulŭ economicŭ;
o. Ingineruŭ orașului;

Brașovŭ în 31 Maiu 1884.

Magistratulŭ orășănescŭ.

Tipografia Alexi Brașovŭ.